

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6636/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари предлагача „АА“ д.о.о. са седиштем у Врњачкој Бањи, чији је пуномоћник Душан Васовић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Љубомир Терзић, адвокат из ..., ради деобе, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 578/22 од 29.11.2022. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 578/22 од 29.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 578/22 од 29.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи Р1 553/21 од 18.04.2022. године, ставом I изреке, извршена је физичка деоба непокретне имовине у сувласништву предлагача и противника предлагача и то: катастарске парцеле, од чега земљиште под зградом – објектом број 1 у површини од 1,05 ари, земљиште под зградом – објектом број 2 у површини од 0,14 ари, земљиште под зградом – објектом број 3 у површини од 0,05 ари и земљиште уз зграду – објекат у површини од 4,58 ари, те објекта број 1 – приземне породичне стамбене зграде површине 105м², изграђене пре доношења прописа о изградњи објеката, објекта број 2 – помоћне зграде изграђене пре доношења прописа о изградњи објеката у површини од 14м² и објекта број 3 – помоћна зграда грађана пре доношења прописа о изградњи објеката у површини од 5м² и кат парцеле број .../... КО ... – њива треће класе, површине 4,30 ари, на начин ближе описан овим ставом изреке. Ставом II изреке, обавезан је предлагач да на име деобом из става I изреке решења више добијене површине на кат. парцелама бр. .../... и .../... КО ..., противнику предлагача исплати износ од 352,50 евра. Ставом III изреке, одлучено је да ће трошкове рушења јужног дела објекта број 1 на кат. парцели број .../... КО ..., бруто површине у основи 70м² који припада предлагачу, а који се налази на делу те парцеле који је деобом припао

противнику предлагача, уз претходно прибављање одговарајућих одобрења код надлежне службе, трошкове обезбеђења стабилности северног дела објекта површине у основи 35м² који је овом деобом припао противнику предлагача и све нужне грађевинске радове на овом делу објекта, уз претходно прибављање одговарајућих одобрења код надлежне службе, сносити предлагач. Ставом IV изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Краљеву је, решењем Гж 578/22 од 29.11.2022. године, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и решење Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи Р1 553/21 од 18.04.2022. године потврдио.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је физичка деоба непокретности у сувласништву предлагача и противника предлагача и исплата новчаног износа противнику предлагача од стране предлагача на име више добијене површине на непокретностима које су предмет деобе. Побижана одлука нижестепених судова донета је применом релевантних одредаба Закона о ванпарничном поступку и Закона о основама својинскоправних односа. Стога нема места одлучивању о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер уз ревизију нису достављене, нити је противник предлагача указао на супротне судске одлуке из којих би произишло да је на другачији начин одлучивано у истој или истоветној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95... 14/22) и оценио да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Према одредби члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним захтевима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим законом или другим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У иницијалном акту у овом поступку – предлогу за деобу непокретности, који је поднет 30.04.2020. године, није означена вредност спора, нити је то учињено у даљем току поступка, а за предлог је одређена наплата судске таксе у износу од 1.900,00 динара. Према тада важећем Закону о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94... 95/18), такса одређена у висини од 1.900,00 динара одговара вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у ком се одлучује о имовинскоправном захтеву у ком вредност предмета поступка побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпраничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпраничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић